

Περιδιαβαίνοντας τήν Κεντρική Αφρική μέ τό Εὐαγγέλιο
στό χέρι προσπαθεῖς ὅτι καί οἱ παλαιοὶ λαϊκοὶ περιπλανώμενοι
ζωγράφοι ...

Νά ζωγραφίσεις στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων τό θαῦμα
τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ... ἐκεῖ,... τότε...
στήν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας...

Γιά νά πετύχει τούτη ἡ ζωγραφική πρέπει νά μελετήσεις
τήν ἐπιφάνεια πού σοῦ προσφέρεται...
νά ἀποφασίσεις ποιό σχέδιο θά κάνεις ...
ποιά χρώματα θά χρησιμοποιήσεις....
τί φῶτα θά βάλεις...

ποιές ἐντάσεις χρωμάτων θά διατηρήσεις ...
καί κατόπιν νά ἀρχίσεις νά ἀποτυπώνεις τό σχέδιο
καί λίγο-λίγο νά ἀπλώνεις τά χρώματα... τούς προπλασμούς...
καί νά τά δουλεύεις...

Ἔτσι μέσα ἀπό τήν ἀνυπαρξία ἀρχίζεις καί ἀποτυπώνεις
τήν ἱστορία τῆς εἰσόδου ὄλων μας στήν αἰωνιότητα...
Πάντα ὅμως μιά κρυφή σκέψη καί μιά ἀγωνία τρώει
τήν ἔγνοια τοῦ κάθε ζωγράφου: **«θά πετύχει τό ἔργο;...
θά εἶναι κατανοητό;... θά εἶναι ὠραῖο;... τί θά γίνει
στό τέλος;...»...**

Καί τούτα τά ἐρωτήματα ἀκολουθοῦν κάθε γραμμή πού σέρνει
... κάθε πινελιά... κάθε ἀναμονή νά στεγνώσει καί νά «δέσει» τό
χρῶμα γιά νά δεχθεῖ ἐπάνω του κάποιο ἄλλο χρῶμα...
Μιά Κυριακή μετά τό τέλος τῆς λειτουργίας δύο παιδιά

πού ὑπηρετοῦσαν στό ἱερό σκαρφάλωσαν στήν σκαλωσιά
νά δοῦν ἀπό κοντά πώς ζωγραφίζοταν ἡ Πλατυτέρα
τῶν Οὐρανῶν καί ὁ Σαρκωθεὶς Προαιώνιος Λόγος...
ὁ τρόπος πού ἔμειναν σιωπηλά μπροστά στήν Χώρα
τοῦ Ἀχωρήτου... ὁ τρόπος πού κοιτοῦσαν γιά λίγα λεπτά
τούτη τήν ζωγραφιά ... ἦταν τό γιατρικό τοῦ ζωγράφου...
Μέ μιᾶς ἡ ἀγωνία του μετετρέπει σέ γαλήνη...
καί μιά βεβαιότητα ἄρχισε νά χαμογελᾷ μέσα του...
**«...ἅμα τὰ παιδιά ντύνουν μέ τέτοιο βλέμμα τό θαῦμα
τῆς Σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ... ὑπάρχει ἐλπίδα... εἴμαστε
σέ καλό δρόμο... ὁ Θεός νά μᾶς βοηθήσει νά φθάσουμε
στό τέλος!..».**

Αὐτό τό βλέμμα στέλνω στήν ἀγάπη σας ζητώντας
τίς εὐχές σας, γιά μυριάδες ἄλλα βλέμματα πού σιωπηλά
καί ἀπεγνωσμένα ψάχνουν τόν δικό τους ζωγράφο
νά ἀποτυπώσει στίς καρδιές τους τό θαῦμα τοῦ Θεοῦ
πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά χαρίσει σ' ὅλους
«κομμάτια ὀλοκάθαρων οὐρανῶν»...
Δεήθειτε ὑπέρ ἡμῶν ἀδελφοὶ ἅγιοι
εἰς τὴν Ἐπιφάνιαν τοῦ Κυρίου...

ὁ Καμερόν Γρηγόριος
ἱκέτης πάντων ἡμῶν

